

Κριτική του βιβλίου "Μεταξένια αγάπη" Λία Ζώτου - Θοδωρής Καραγεωργίου, εκδόσεις Ψυχογιός

Η "Μεταξένια αγάπη", το νέο βιβλίο των Λία Ζώτου και Θοδωρή Καραγεωργίου, κατάφερε για ακόμα μια φορά να με συστήσει στην αστείρευτη ομορφιά της ελληνικής υπαίθρου και να με μύσει στα μυστικά της καλλιέργειας του μεταξιού, υφαίνοντας ταυτόχρονα μια αγάπη που ξεπερνά τη λογική και το χρόνο. Με μια απaráμιλλη γραφή, οι δύο συγγραφείς, ακολουθούν τη μαγεία της φύσης, συντονίζονται με τους κανόνες και τις προσαγές της και με άξονα τα θάυματά της, δημιουργούν σαγηνευτικούς χαρακτήρες που ζουν με πάθος, ρισκάροντας τα πάντα στο βωμό του έρωτα! Ένα συνονθύλευμα εικόνων, συναισθημάτων, ανατροπών με αφετηρία την Ελλάδα του '20, που ενώνει το χθες με το σήμερα, διδάσκει και αναδύει το μεθυστικό άρωμα της ασύνορης αγάπης...

[ΚΛΙΚ για να διαβάσετε την υπόθεση](#)

Η Αντζέλκα και η Αργυρώ είναι δύο γυναίκες που τις ενώνουν ισχυροί δεσμοί αίματος. Η πρώτη μεγαλουργεί στο Μιλάνο του 2000, διευθύνοντας έναν μεγάλο οίκο μόδας. Η επαγγελματική της όμως επιτυχία σκιάζεται από την πληγωμένη της καρδιά. Για να καταφέρει να τη γιατρέψει, αποφασίζει να κάνει ένα ταξίδι στο Σουφλί - καθώς ανακαλύπτει ότι το συγκεκριμένο μέρος αποτελεί τον κρυφό ταξιδιωτικό προορισμό της γιαγιάς της όλα αυτά τα χρόνια. Η άφιξή της εκεί θα τη φέρει αντιμέτωπη με το παρελθόν της και θα γίνει κοινωδός μιας αγάπης που άνθισε στα μέσα της δεκαετίας του 20 και σμιλεύτηκε στο πέρασμα των χρόνων. Η Αργυρώ και ο Άγγελος, οι δυο αυτές τρυφερές ψυχές, χτυπήθηκαν από τα βέλη του έρωτα, μα τυραννήθηκαν από το φόβο, την ανασφάλεια, τον εγωισμό και τα πάθη τους. Το μεταξύ μίλησε από νωρίς στην καρδιά τους και η ζωή τους ταύτιστηκε απόλυτα με εκείνο, αφήνοντας στην άκρη τα βαθιά τους αισθήματα... Μέχρι να έρθει η λύτρωση και η συγχώρεση για τα τραγικά λάθη που οδήγησαν στη μοναξιά και τον πόνο...

Η "Μεταξένια αγάπη" είναι μια ηθογραφία της εποχής από το 1920 έως και το 1950, στην Ελλάδα που δεινοπαθεί από τις πολιτικές εξελίξεις και τους πολέμους. Κάτω από το πέπλο των ιστορικών καταστάσεων που διαμορφώνουν και των συνεπειών τους στην ελληνική ύπαιθρο, οι δύο συγγραφείς αποτυπώνουν με αδρές γραμμές τα στερεότυπα, τις συνήθειες των ανθρώπων, τις αγωνίες τους για την επιβίωσή τους, το δέσιμο τους με τη φύση, την ανησυχία τους για το σκοτεινό μέλλον που ζυγώνει. Αναδεικνύουν με σοβαρότητα και μεστότητα τα σημαίνοντα πολιτικά και πολιτισμικά γεγονότα που διαδραματίζονται, και ταυτόχρονα αρχίζουν να συστήνουν τους χαρακτήρες τους και τα βιώματά τους. Η πλοκή ακολουθεί το ρυθμό της μικρής κοινωνίας στο μαγευτικό Σουφλί, τους άγραφους νόμους της και τις κοινωνικές συμβάσεις που κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει. Οι δύο ήρωες, η Αργυρώ και ο Άγγελος, είναι δύο εκρηκτικοί χαρακτήρες, εγωιστές αλλά γεμάτοι ανασφάλειες, πιστοί αλλά συνάμα φοβισμένοι απέναντι στη συναισθηματική απόρριψη. Οι συνθήκες της ζωής τους δεν αφήνουν περιθώρια για τα όνειρα ν' ανθίσουν και οι φιλοδοξίες καταδυναστεύουν τον έρωτα τους.

Και ύστερα αρχίζουν τα ταξίδια στο χώρο και το χώρο, οι πρωταγωνιστές αλλάζουν, οι ανατροπές έρχονται με καταγιστικό ρυθμό και ο αναγνώστης πονάει, θυμώνει, οργίζεται, κατανοεί, δακρύζει. Από το Μιλάνο έως τα βάθη της σαγηνευτικής Ανατολής πορεύεται και ακολουθεί τα βήματα των ηρώων καθηλωμένος. Μόνο δύο απόλυτα εναρμονισμένες συγγραφικές πένες με αστείρευτο ταλέντο μπορούν να καταφέρουν να δημιουργήσουν ένα ρομαντικό μυθιστόρημα που βρίθει κοινωνικών και ιστορικών αναφορών και προκαλεί τόσο έντονες στιγμές συγκίνησης, όπως εκείνη η μοναδική στιγμή που ο παππούς εξηγεί στον μικρό Άγγελο τί θα κάνουν τα κουκούλια και αισθάνεσαι την καρδούλα του να ραγίζει.

Με συναρπάζει ειλικρινά κάθε φορά η βαθιά έρευνα που πραγματοποιούν οι δύο αυτοί συγγραφείς όσον αφορά το κομμάτι εκείνο που σχετίζεται με τα αγαθά που παράγει σε αφθονία η ελληνική φύση, και καταδύονται με πάθος στα μυστικά της καλλιέργειάς τους. Μέσα από τις σελίδες τους - σε κάθε τους πόνημα - ανακαλύπτω χιλιάδες πράγματα που με αφήνουν με το στόμα ανοικτό όσον αφορά την επίπονη διαδικασία που ακολουθούσαν (ή ακολουθούν σε ελάχιστα μέρη πια), οι Έλληνες αγρότες, το μεράκι, την σωματική καταπόνηση, την αγωνία για το τελικό προϊόν, το πάθος, τη γιορτή που στηνόταν με το πέρας των εργασιών, το θαύμα της ζωής. Στοιχεία που τείνουν να εξαλειφθούν δυστυχώς και για αυτό το λόγο θέλω να τους ευχαριστήσω που καταφέρνουν να κρατήσουν ζωντανά αυτά τα ήθη και τα έθιμα που χάνονται στο πέρασμα των χρόνων.

Ένα εκπληκτικό μυθιστόρημα που ακολουθεί με ευλάβεια την εκτροφή του μεταξοσκώληκα και τη γέννηση μιας αληθινής αγάπης που λυτρώνει τις καρδιές...

ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΚΑΛΛΙΟΠΗ